

ESCUDELLA DE FARRO

M'ha visitat un amic de l'infantesa a qui feia molts anys no havia vist. Ell ha sigut el que els anglesos en diuen un *globe-trotter*, i crec que llevat la Groenlandia no hi ha país en el món que no hagi visitat breument o llargament. Parla quatre o cinc idiomes. Ha sigut una mica de tot. De jove dibuixava i adhuc crec que pintava prou bé, fa quaranta anys amb les seves poesies guanyà premis en els Jocs florals i, avegades, quan es troba sol s'entreté tocant en el piano les cançonetes que recorda. No ho fa com un artista, però tampoc se'l pot xiular. Vull dir amb això que és un home cult i normal.

Acabava d'arribar després de quinze anys d'absència. Hem prèns café junts i ell ha xerrat gairebé dues hores i jo he fumtat quatre cigarretes escoltant-lo.

— Ara torno a redós de Sant Elm... Em diuen que no es Sant Elm com creïem i em fa pensar que el mateix podiem estar errats en els nostres judicis sobre art.

— ¿I això? li he preguntat.

— Mira..... Fa 40 anys jo pintava una mica com un aficionat seguint les regles clàssiques de l'art de pintar, es a dir traslladar a la tela el subjecte tal i

com l'ha fet la Natura. He fet poesies seguint les regles clàssiques de l'art de rimar, és a dir, fer versos seguint mides, i rimes que sonin afalagosament a l'oida. I he sentit a grans orquestes composicions musicals fetes segons les regles clàssiques que les orelles acollien i el cervell acceptava com a música digne d'ésser fruita.

— ¿I què? torní a preguntar.

— Que vinc a redós de San Elm a reposar i a meditar si el món està desballestat o bé ho estic jo. Potser aquí, en la pau de la Costa Brava podré aclarir el caos que regna en el meu esperit. Tot això es per a mi escudella de farro.

— ¿De qué?

— De farro... Veuras... De menut a casa feien dues o tres vegades a l'any escudella de farro perque li agradava a l'avia. Jo no la podia dragar. Em costava un càstic la meva tossuderia però mai no pugueren fer-me-la menjar. «Això no es escudella» deia jo plorant. L'escudella que sempre he menjat era feta d'arrós, de fideus, de macarrons, de sémola, pero no amb farro. Tindrà un altre nom, però no es escudella. Així mateix opino ara que ting més de 60 anys respecte a les noves tendències de les arts. En música, per exemple, han eixit unes composicions que de prompte t'engueguen unes notes extravagants que et trenquen els tímpanes. Em pintura he vist teles on hi havien unes ratlles rectes, curvas, cercles i àngles de tota mena de colors i m'han dit que alló era una dansa de ninfes a la vora del llac o una tribu de beduïns en l'oració de la tarda. He llegit unes coses que m'han dit ésser poesies potser perque eren unes quantes paraules posades les unes sota les altres sense mida, sense rimes sense la música a l'oida i a l'esperit que dona la poesia, la vera poesia, la de les regles clàssiques que també donen certa llibertat si tens inspiració. Si no es te inspiració, surt això... Escudella de farro. Si veig un quadre plé de ratlles cercols i travesses i no sé el que representa; escudella de farro. I si sento uns acords antimusicals que em trenquen els tímpanes; escudella de farro.

I. JUNCA PUIG

AGENTE OFICIAL DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

Compra - Venta - Hipotecas
Alquiler de Torres

Teléf. 36

Playa de Aro

— Home, tingues en compte que hi ha molta gent a qui agraden aqueixes manifestacions d'art nou.

— També hi havia llavors gent que es delien per l'escudella de farro.

— I no és bona?

— Pot ésser-ho. Jo no dic que no sigui bona, sino que no es pot anomenar escudella. Que inventin un nom nou i no ens enganyin. Mira, el nom de vi, Noé el va donar al suc del raïm tallat del cep o de la parra. Tot alló que no sigui producte d'aquest raïm no es vi. Veus: Al suc fermentat de la poma no li diuen vi, sino sidra. Al suc de l'ull de la palma els mexicans li diuen pulque. Doncs al qui pinta coses que no poden endevinar qué és, que no li digui pintura, al qui escriu en prosa i després la talla a l'atzar en trossos posant-los l'un sota de l'altre que no li digui poesia i qui composita sorolls que semblen fets per una colla de vailets de vuit o nou anys fent sonar trompetes, tabals i tota mena d'instruments de percussió que no li diguin música. Que cerquin un nom nou i així sabrem de qué es tracta. Si no, tot escudella de farro. Res més que escudella de farro...

El meu amic vindrà diumenge a dinar a casa. He dit a la cuinera que fassi escudella de farro... M'agradarà sentir-lo...

Fortim

MIGUEL PALLI

LAMPISTA

Instalación y Reparaciones

Agua

Gas

Electricidad

Penitencia, 30 — Rutlla, 13 - 1er.